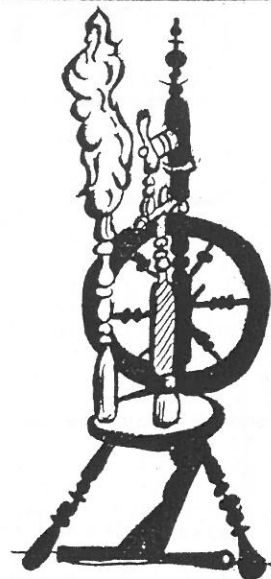

rakszawskie aktualności

Miesięcznik Towarzystwa Przyjaciół Rakszawy

Rok II Nr 15 CZERWIEC 1993 r. cena 3000 zł.

60 LAT TEMU.....
W RAKSZAWIE

18 czerwca 1933 na bioniach za Fabryką Włókienniczą w Rakszawie odbył się wiec chłopski z udziałem Wincentego Witosa - słynnego przywódcy chłopów oraz trzykrotnego Premiera Rządu Rzeczypospolitej Polski. W wiecu wzięło udział ok. 40.000 chłopów.

Wydarzenia te pamiętają doskonale wszyscy starsi mieszkańcy Rakszawy. Dla młodszych - niech ta 60-ta rocznica wiecu - będzie okazją do zaznajomienia się z pięknymi tradycjami ruchu ludowego w Rakszawie. (Szczegóły wewnątrz numeru).

PREZENTUJEMY SYLWETKĘ PRZYSZŁEGO
PATRONA SZKOŁY WŁÓKIENNICZEJ BOLESŁAWA
ŻARDECKIEGO

/W przyszłym numerze ukaże się obszerniejszy życiorys tej zasłużonej dla środowiska rakszawskiego postaci/

---BOLESŁAW ŻARDECKI---

/1853 - 1924/

Syn działacza niepodległościowego, uczestnika powstania listopadowego. Urodził się Bolesław Żardecki 1 sierpnia 1853 roku we wsi Wiśniów, pow. Rohatyn, gdzie zamieszkał ojciec po upadku powstania. Wychowywał się w trudnych warunkach, ale w atmosferze patriotycznych tradycji. Studiował w Akademii Technicznej we Lwowie, po jej ukończeniu podjął pracę w Towarzystwie Zaliczkowym w Łańcucie. Interesował się sprawami społecznymi i gospodarczymi powiatu oraz szansami jego rozwoju. Po pięciu latach pobytu w Łańcucie został wybrany członkiem Rady Powiatowej i jej sekretarzem, a później zostaje wicemarszałkiem rady. W tym czasie nawiązuje bliskie kontakty z działaczami chłopskimi.

W 1889 roku zostaje wybrany jednym z czterech chłopskich posłów do Sejmu Krajowego we Lwowie. Za jego przyczyną powstał Klub Poselski, a następnie organizacja polityczna - Związek Stronnictwa Chłopskiego utworzona 3 lipca 1893 roku w Nowym Sączu przez braci Stanisława i Jana Potoczaków. Jako działacz tego Stronnictwa był kilkakrotnie wybierany do Sejmu Krajowego. W tym też czasie został dyrektorem Towarzystwa Zaliczkowego. Jego staraniem powstaje Szkoła Gospodyń Wiejskich w Gorliczynie, przeniesiona później do Albigowej, Fabryka Sukna w Rakszawie, Szkoła Tkacka w Łańcucie i w 1907 roku pierwsze gimnazjum w Łańcucie. W 1907 r. Żardecki wraz z innymi działaczami Stronnictwa Chłopskiego przechodzi do PSL. W rok później zostaje członkiem Rady Naczelnej PSL "Piast". To on był autorem projektu reformy rolnej opracowanego na zlecenie W. Witosa.

Zmarł 26 maja 1924 r. i pochowany został na cmentarzu w Łańcucie.

/A.B./

R Z P W W N A P R A W I E !

Postępowanie naprawcze wprowadzone w Rakszawskich Zakładach Przemysłu Wełnianego przez Wojewodę od 1 kwietnia 1993 r. ma na celu przerwanie procesu pogłębiającego straty i podjęcie próby naprawy przedsiębiorstwa we własnym zakresie. Dodam, że w naszym województwie również kilkanaście zakładów znajduje się w postępowaniu naprawczym.

Wyznaczony Zarządca Komisaryczny Pan Lesław Sliż podjął wszechstronne działania do opracowania własnego programu naprawy.

/ Ciąg dalszy na str.5 /

100-lecie ZSW

/ Ciąg dalszy z poprzedn. n-ru /

Wraz z reorganizacją szkoły powiększył się skład zespołu kierowniczego. Funkcją dyrektora szkoły nadal sprawuje mgr inż. Eugeniusz Sobuś. Zastępcy: mgr Józef Gondela i mgr Aleksander Pelc.

Został też obsadzony nowy etat pedagoga szkolnego objęty przez mgr Adama Matuszka, a etat opiekuńcy przyjął mgr Grażyna Kucharzyk.

W szkole zatrudniono nowych nauczycieli. Niezmożona aktywność dyrektora przy urzędowaniu i zaopatrywaniu szkoły zaowocowała wkrótce wzbogaceniem bazy materiałowej. Do warsztatów szkolnych zakupiono maszyny dla pełnej realizacji programów nauczania w poszczególnych zawodach i specjalnościach. Szkołę wyposażono w sprzęt i pomoce naukowe.

Zorganizowano 20 pracowni przedmiotowych z pełnym nowoczesnym sprzętem audiowizualnym. Są to pracownie językowe, przedmiotów społeczno-politycznych, matematyczne, fizyczne, chemiczne, technologii tkactwa, technologii odzieżowej, maszynoznawstwa, materiałoznawstwa. Oprócz pracowni przedmiotowych szkoła dysponuje wszechstronnie wyposażoną świetlicą, nowoczesną biblioteką o ilości 2000 woluminów, salą gimnastyczną i salą widowiskową ze sceną.

Od dnia 1 stycznia 1977r. przy Zespole Szkół Włókienniczych została powołana komisja do przeprowadzenia egzaminów eksternistycznych z zakresu nauczania Zasadniczej Szkoły Zawodowej i technikum we wszystkich zawodach włókienniczych i odzieżowych. Technikum Włókienniczo- Odzieżowe dla Pracujących zaprzestało funkcjonować w roku 1981 /z dniem 31. VIII./ ze względu na brak kandydatów.

Szkoła była też siedzibą Ośrodka Dokształcenia Zawodowego stąd też organizowała kursy w różnych zawodach włókienniczych i odzieżowych w zależności od potrzeb. Chętni przybywali z całej Polski.

Jak świadczą wpisy do "Kroniki Szkolnej", w tym okresie pozadydaktyczna funkcja szkoły będzie się rozwijać bardzo dynamicznie. Rozwijają się też bardzo wydawnictwa kulturalno-wychowawcza praca szkoły, co uwiidocznia się wzmożonym udziałem młodzieży w różnorodnych stale zwiększających się ilościowo przedsięwzięciach- konkursach, przeglądach i turniejach.

W tych rozlicznych, wielce absorbujących i pracochłonnych formach działalności, młodzież szkoły coraz bardziej ośmielona publicznymi prezentacjami własnych talentów oraz podb udowana fachową pomocą nauczycieli i wychowawców będzie uzyskiwać coraz wyższe nierzaz znaczące osiągnięcia.

W tym miejscu czas najwyższy wspomnieć iż od 1948 roku działa w szkole "Rakszawski Teatr Szkolny", którym nieprzerwanie do dnia dzisiejszego kieruje pani Zenona Turska. Za jej to sprawą, można rzec placówka od lat pełni autentyczną funkcję szkoły środowiskowej. Teatr obok zespołów sportowych ma na swoim koncie największe osiągnięcia.

W roku szkolnym 1975/76 zespół żywego słowa w Wojewódzkim Przeglądzie Zespołów Teatralnych zajął I miejsce. W następnym roku szkolnym w przeglądzie kabaretów za program pt. "Od stroju jaskini do spódniczki mini" zyskał wyróżnienie i nagrodę.

Zaś w roku 1979 za sztukę "Mały Szopen" przywodził wyróżnienie z Wojewódzkiego przeglądu ARTAMA 79 i międzywojewódzkich "ORTA".

Pomijając wychowawczą rolę tych splendorów ważnym jest fakt, że zespół jest dostarczycielem i wykonawcą programów tzw. "części artystycznej" każdej uroczystości szkolnej, środowiskowej, zwłaszcza, że szkoła dysponuje odpowiednią do tego celu salą widowiskową. Jest to zarazem wyróżnienie i obowiązek wobec ubożego w tym zakresie środowiska.

Nieodłącznym codziennemu życiu szkoły towarzyszy działalność Szkolnego Klubu Sportowego.

Piękne tradycje sportowe zaszczeplone przez zastępcę dyrektora i równocześnie trenera drużyny piłki siatkowej "ANILANA" kontynuowane są do dziś.

Do wyróżniających się należy sekcja piłki ręcznej, kierowana przez mgr Jana Jabłońskiego, piłki siatkowej prowadzona przez p. Tadeusza Sitka, oraz Sekcja Sportów Pożarniczych. /Zagadnienia sportu szkolnego odnotowano w oddzielnym rozdziale/.

Jakkolwiek na prowincji Szkoła zawsze miała ambicje utrzymywania kontaktów z najbliższymi ośrodkami kulturalnymi: MDE w Łańcucie, Muzeum Okręgowym w Rzeszowie- prelekcje, Filharmonia im. Artura Malawskiego w Rzeszowie /cykl lekcji muzycznych mających na celu zainteresowanie młodzieży muzyką poważną i wyrobienie umiejętności jej odbioru/.

Do tradycji szkoły zapoczątkowanej w latach 70 należy organizowany co roku konkurs o Tytuł Najlepszego Ucznia w Zawodzie, którego promotorką jest z-ca kierownika warsztatów p. Irena Sroczyk.

Najlepsi w szkole wytrzymywali konkurencję z najlepszymi z innych szkół sięgając nawet po laury konkursie na szczeblu centralnym. /Sprawy warsztatów szkolnych potraktowano w oddzielnym rozdziale/.

W latach osiemdziesiątych rozpoczął działalność Szkolny Klub Techniki i Racjonalizacji. Celem głównym tego Klubu było rozwijanie twórczych zainteresowań młodzieży.

Ze względu na profil i charakter szkoły przedmiotem zainteresowań było przede wszystkim wzniołstwo w przemyśle odzieżowym, moda, nowości z dziedziny materiałów odzieżowych oraz postęp w tkactwie, dziewiarstwie itp.

Członkowie klubu brali udział w konkursach na użyteczną pracę dyplomową w Turnieju Młodych Mistrzów Techniki i Racjonalizacji na szczeblu szkolnym, wojewódzkim i ogólnopolskim.

Wykonano wiele prac dyplomowych będących cennymi pomocami naukowymi.

Największym osiągnięciem było zdobycie przez uczennicę Małgorzatę Sroczyk z klasy V Technikum- taktwo w roku szkolnym 1985/86 III miejsca w konkursie na szczeblu centralnym za pracę pt. "Technologia wytwarzania tkanin azurowych".

Nagrodą był indeks na wyższą uczelnię. Nasza laureatka wybrała Politechnikę Łódzką- Wydział Włókienniczy, którą ukończyła w 1992r. uzyskując tytuł mgr inż. włókiennictwa.

Uzyskano także liczne nagrody i wyróżnienia za prace dyplomowe w wojewódzkiej edycji Turnieju Młodych Mistrzów Techniki i Racjonalizacji. Opiekunem SKTiR była mgr inż. Anna Rybka.

Aktualnie od roku 1992 opiekę nad SKTiR sprawuje mgr inż. Dariusz Dziki.

Od lat organizowane są w szkole międzyklasowe turnieje polonistyczne prowadzone przez mgr Marię Matuszek, które mają na celu podniesienie na wyższy poziom wiedzy o epokach, pisarzach, dziełach literackich.

Warto też odnotować współpracę Szkoły z Kliniką WSW w Rzeszowie polegającą na wzajemnej wymianie usług. Właśnie w roku 1976 i 1977 w ramach tzw. "białej niedzieli" przybyła do szkoły ekipa lekarzy różnych specjalności, która przeprowadziła badania lekarskie młodzieży i pracowników szkoły.

Nie skończyło się tylko na przeglądzie, wymagający leczenia mogli liczyć na opiekę medyczną tak długo, jak wymagało tego schorzenie. W ramach wspomnianej wymiany usług, Teatr Szkolny wybrał się z występem dla personelu tegoż szpitala. Korzyść z takiej współpracy była obopólna.

Wiele prac wokół szkoły wykonywała młodzież. Pracom tym sprzyjała organizowana corocznie za- rządzana odpornie tzw. przerwa jesienna w nauce.

Jak wynika z zapisów "Kroniki" młodzież świadczyła też pomoc w wykopkach SKR w Łokyni, porządkowała obejście szkoły, czy wreszcie pomagała w tym czasie w pracach polowych w gospodarstwach rodziców.

Z cennych inicjatyw kulturalnych należy wspomnieć o spotkaniach z pisarzami, konkursach na recenzję książki. W październiku 1976r. odwiedził szkołę redaktor Telewizji Polskiej p. Zieliński.

Materiałne wzmocnienie się Zespołu Szkół Włókienniczych, dobre warunki lokalowe i wysoka ocena poziomu dydaktycznego i wychowawczego stały się powodem powierzenia coraz to większych obowiązków nie wynikających wprost z programu nauczania.

W październiku 1976r. w ramach VI Ogólnopolskich Mistrzostw ZNP w piłce siatkowej w hali sportowej naszej szkoły odbyły się eliminacje wojewódzkie. W otwarciu i zakończeniu wzięli udział przedstawiciele ZG ZNP.

W kilka miesięcy później, w maju 1977r. szkoła gościła uczestników przeglądu nauczycielskich zespołów artystycznych. Sam przegląd organizowany

/dalszy ciąg na str. 10/

PO DRODZE DO KOŚCIOŁA

Przymieje!

W dniu 20 czerwca 1993 Parafia rakszawska będzie przeżywać kolejne przymieje. Do ołtarza po raz pierwszy w swym życiu przystąpi Ks. Piotr Babiarsz syn Tadeusza i Anny z d. Dudek. Ks. Piotr urodził się 7 czerwca 1965. Po ukończeniu Szkoły Podstawowej Nr 1 w Rakszawie oraz Technikum Rolniczego w Łańcucie podjął studia na Akademii Rolniczej w Krakowie. Już w trakcie I roku studiów rozpoznał, że Bóg ma inne plany względem niego. Przerywa więc studia świeckie i wstępuje do Seminarium Duchownego w Przemyślu. Po 6 latach studiów teologicznych, zakończonych uzyskaniem stopnia magistra, w dniu 19 czerwca przyjmie święcenia kapłańskie a w dniu 20 czerwca odprawi pierwszą Mszę św. w swoim kościele parafialnym.

Z radością zawiadamiam, że w dniu 19 czerwca 1993 roku o godzinie 10.00 w Bazylice Archikatedralnej w Przemyślu

przyjmę

SAKRAMENT
KAPŁAŃSTWA

DIAKON: PIOTR BABIARZ

Z kroniki parafialnej

Parafia Rakszawa w ciągu stu lat swego istnienia wydała wielu kapłanów i zakonnic. Nie wszystkie personalia osób powołanych zostały odnotowane w kronice. Prosimy o uzupełnienie. Pierwsze cyfry przy nazwisku oznaczają rok urodzenia, następne rok wyświęcenia albo wstąpienia do zakonu.

KS. ANTONI FRĄCZEK 1818, 1845 syn Jakuba i Agnieszki Grzywacz. Fundator kościoła parafialnego, proboszcz w Brzódzie Królewskiej, zmarł w 1895.
KS. ANTONI WALAWENDER 1851, 1878 syn Macieja i Marii Bentkowska, proboszcz w Kobylance k. Gorlic.
O. JAN SLIŻ 1868, 1896 syn Wawrzyńca i Wiktorii Noga, kapłan zakonny - redemptorysta zmarł w Krakowie-Podgórze w roku 1928.
KS. IGNACY ANTONIEWSKI (wcześniej BABIARZ) 1869, 1893, syn Walentego i Marianny Walawender, proboszcz w Izdebkach.
KS. IGNACY RAKSZYŃSKI (wcześniej BABIARZ) 1865, 1890 syn Jakuba i Agnieszki Słisz, kapłan diecezji lwowskiej, zmarł 1943, pochowany w Żołądki.
KS. STANISŁAW PRZYBYŁO 1913, 1937, syn Józefa i Marianny Foryt, katecheta w Zarzeczcu k. Jarosławia, zmarł w 1975.
KS. JANUARY HORWAT 1925, 1950 syn Stanisława i Stanisławy Henryki, proboszcz we Wrocance k. Krosna.
O. ANTONI DUDEK 1931, 1959 syn Jana i Anieli Dec, kapłan zakonny - franciszkanin, zmarł w 1993, pochowany w Krakowie na Salwatorze.
KS. KAZIMIERZ GOLENIA 1936, 1960 syn Antoniego i Stefani Mach, proboszcz w Radymnie.
KS. JAN DUDEK 1938, 1963 syn Jana i Anieli Dec, kapłan diecezji kieleckiej.
KS. JERZY GWIZDAK 1954, 1979 syn Edwarda i Marii Wojnar, proboszcz w Pielni k. Sanoka.
KS. JERZY SLIŻ 1953, 1980 syn Jana i Stanisławy Marcinek.
KS. EDWARD STOPYRA 1954, 1980 syn Mieczysława i Kazimierzy Wojnar, proboszcz w Uhercach.
KS. RYSZARD PANEK 1953, 1983 syn Jana i Teresy Babiarsz, wikariusz w Kobylanach.
KS. ANDRZEJ STOPYRA 1958, 1983 syn Mieczysława i Kazimierzy Rejman, proboszcz w Brzeźówce na Białorusi.
KS. CZESŁAW DEC 1961, 1986 syn Franciszka i Heleny Tokarz, wikariusz w Gniewczynie.
KS. JAN DEC 1961, 1987 syn Stanisława i Katarzyny Babiarsz, wikariusz w Harcie k. Dynowa.
KS. PIOTR BABIARZ j. w.

ŻENSKIE POWOŁANIA ZAKONNE

S. DOMICELLA DOŁĘGA (?), 1950, Zgromadzenie Sióstr Opatrzności Bożej.
S. RENATA ROZBORSKA - Zgromadzenie Sióstr Karmelitanek.
S. S. HELENA Zgromadzenie Sióstr Służebniczek NMP.
S. NIKODEMA 1939, 1950 - SS Opatrzności Bożej z d. Józefa Szeliga córka Kazimierza i Marii
S. MAKSYMILIANA 1953, 1971 - SS. Kanoniczki Ducha Świętego, z d. Maria Kuca c. Jana i Anny.
S. KAROLINA 1964, 1980 - SS. Opatrzności Bożej z d. Małgorzata Wójcik c. Józefa i Krystyny.
S. AGATA 1966, 1985 - Siostry Nazaretanki z d. Agata Jacek c. Kazimierza i Kazimierzy.
S. LEONETTA 1966, 1985 - Siostry Nazaretanki z d. Teresa Dyrda c. Emila i Eugenii.
S. HIACYNTA 1966, 1986 Siostry Werbistki z d. Agata Lorenc c. Tadeusza i Krystyny
S. BOGUSŁAWA 1968, 1986 - Siostry Felicjanki z d. Bogusława Lorenc c. Tadeusza i Krystyny.
S. BARBARA 1965, 1987 - Siostry Służebniczek NMP z d. Barbara Frączek c. Bolesława i Teresy.
S. MONIKA 1970, 1990 - Siostry Augustianki z d. Anna Noworol c. Kazimierza i Heleny.
S. ANASTAZJA 1971, 1986 - Siostry Służebniczek z d. Maria Wróbel c. Edwarda i Kazimierzy.
S. ELŻBIETA 1977, 1992 - Siostry Nazaretanki z d. Elżbieta Dubińska c. Władysława i Danieli.
S. TERESA 1972, 1992 - Siostry Służebniczek NMP z d. Teresa Skoczylas c. Stefana i Eugenii.

=====
Przygotowują się do kapłaństwa:
JAN SROCZYK 1966 syn Augustyna i Heleny Stopyra.
STANISŁAW BABIARZ 1969 syn Tadeusza i Anieli Dudek.
MAREK FRĄCZEK 1972 syn Bolesława i Teresy Janowskiej.
KRZYSZTOF SLIŻ 1969 syn Jana i Wiesławy Dudek w Zakonie OO Reformatorów.
=====

RAKSZAWA Z ODDALI

LIST Z DOLNEGO ŚLĄSKA

Dzięki uprzejmości mojej kuzynki Agatki Dec mogłem zapoznać się z Waszym pismem. Przeczytałem je z dużą ciekawością i dowiedziałem się wiele szczegółowych informacji z życia gminy Rakszawa. I choć urodziłem się na Dolnym Śląsku to...jednak strony Wasze są mi bardzo bliskie. A wszystko to dzięki opowiadaniom mojej Babci. Już od dzieciństwa wiedziałem gdzie w okolicach Wydrza można było raków nałapać, gdzie pod brzoškami rosły grzyby kozaki i któreś się chodziło do Leżajska na odpusty. Babcia z talentem gawędziarki opowiadała szczegółowo o życiu, pracy, zwyczajach na Wydrzu, Brzózcy i Rakszawie. O wydarzeniach I wojny światowej i przemarszach wojsk. Często te opowieści przeplatała przysłówkami i pokazami kroków modnych wówczas tańców. Szkoda, że skrupulatnie tego nie zapisywałem. Wyjątkowo zanotowałem tylko przysłówki, z których kilka trafiło do książki o naszej wsi Nagórnik i pojechało do USA, Niemiec, Szwecji i Litwy.

Urodziła się babcia moja na Wydrzu w 1891 roku w rodzinie Józefa i Katarzyny Babiarzów (Katarzyna ze Stopyrów). Również dziadek Ludwik Napora pochodził z Wydrza i zmarł na Wschodzie. Jeszcze przed I wojną światową dziadkowie z rodzeństwem i wiele młodzieży z Brzózcy i Rakszawy wyjechali na roboty do niemieckich bauerów. W 1914 młodych mężczyzn powołano do armii austriackiej Masowo z niej dezercerowali nie chcąc walczyć za zaborcę-Austrię.

Chciałbym opowiedzieć mieszkańcom Rakszawy, szczególnie dzieciom i młodzieży, o losach niektórych mieszkańców gminy, którzy po I wojnie wyjechali na Wschód. Otóż za Lwowem w powiecie Bóbrka hrabia Potocki z Łańcuta miał folwark, który państwo przejęło za niepłacone podatki i rozparcelowało ziemię sprzedając ją chłopom. Część ziemi zakupili tamtejsi okoliczni Polacy, ale zwartą i najliczniejszą grupę na nowej kolonii (Łopuszna Nowa) stanowili chłopcy z Rakszawy, Brzózcy Stadn., Wydrza, Żołyni i okolicy. Organizatorem tej akcji osiedleńczej był Jan Rogowski z Żołyni, który zajął część zabudowań w folwarku. Pierwszym transportem w kwietniu 1922 w dwóch wagonach towarowych przyjechali: Sobuś Julian, Urban Józef, Napora Ludwik, Stopyra, Wawraszek Marcin z Wydrza z rodzinami. W przeciągu dwu tygodni przyjechali jeszcze Dąbek Franciszek i Stopyra Jan z Wydrza. Z Brzózcy Stadn. przyjechała Stopyra Maria z dziećmi. Z Rakszawy Bielecki Józef i Maria z dziećmi, Buszta Wincenty, Pelc Franciszek, Rogowski St. z rodzinami. Z Łańcuta Czuchwiecki Walenty, z Żołyni Herus, Dziedzic, Cisek Tomasz. W ciągu lata, 25 km na pd-wschód od Lwowa, powstała na ugorach folwarku wieś Łopuszna Nowa.

Życie i praca nie należały do lekkich. Wszystkiego trzeba było się dorabiać. Ziemia była jednak dobra. Na kolonii była 4-klasowa szkoła, urządzano zabawy i festyny ludowe. Był młyn i karczma. Koloniści dokończyli budowę kaplicy, którą rozpoczęli Polacy z Suchodołu. Działo koło gospodyń, prowadzono kursy tańca. W ogóle utrzymywano rzeszowski folklor, zwyczajnie, stojąc mocno przy polskości, gdyż kolonia była otoczona dużymi wsiami ukraińskimi.

Działała też drużyna strzelecka, której komendantem był w 1939 roku Julian Bielecki. W wojnie obronnej 1939 zapewne brali też udział chłopcy poborowi z kolonii. Jest mi wiadomo, że w obronie Warszawy udział brał Wojciech Bielecki, który po ucieczce z niewoli pieszo powrócił do domu. W dniach 15-16 września mężczyźni z kolonii wyruszyli na wschód ale już następnego dnia wrócili, gdyż wkroczyli Rosjanie. Tragiczną dla części kolonistów była noc 10 lutego. W tę mroźną noc przemocą wyciągano ludzi z domów. Całe rodziny po załadowaniu do wagonów towarowych na stacji w Bóbrce powieszono w głąb ZSRR. Po przeszło miesięcznej podróży transport wyładowano w Krasnojarsku i dalej saniami nad rzekę Manę (prawy dopływ Jeniseju). Wywieziono rodziny Czuchwieckich, Sobusiów, Rogowskich, Skibów, Herusów, Dziedziców, Busztów, Naporów, Bieleckich, Chuderskich, Stopyrów, Lechów, Burzanów, Biegów, Bajków. Zesłanie trwało 6 lat. Warunki były bardzo trudne. Głodni, obdarci, podczas mroźnych zim musieli wyrabiać normy przy ścinaniu syberyjskich sosen. Na skutek ciężkich warunków wielu przedwcześnie umarło. Na zawsze w tajdze pozostali Chuderscy, Dziedzicowie, Lechowcie, Marcin Wawraszek, Jan Bajek, Zb. Mącyński i kilkoro dzieci.

Po nawiązaniu stosunków dyplomatycznych pomiędzy ZSRR i rządem polskim część zesłańców wyjechała na południe do republik azjatyckich i stamtąd mężczyźni trafili do armii gen. Andersa, z którą przeszli cały szlak przez Bliski Wschód. Brali też udział w słynnej bitwie pod Monte Casino. Z kolonistów byli to Czuchowiecki, Biega, Skiba Emil. Niektórzy z nich po wojnie pojechali do Ameryki, inni wrócili do Polski. Nie wszyscy zdążyli do Andersa. Pozostałych powołano do LWP (Armii gen. Berlinga). Nie byli, jak do niedawna opisywano ochotnikami, ale szli z nadzieją, że w wojsku będzie co jeść, tak wielki głód dokuczał. W maju 1943 przybyli do Sielc a już 12-13 października brali udział w bitwie pod Lenino.

Po wojnie ci, którzy przebywali na Syberii, pozostali tam jeszcze rok i dopiero wiosną 1946 przybyli do Polski. Osiedlili się w większości w bydgoskiem, ale i część na Dolnym Śląsku. Otrzymali tu gospodarstwa 8-10 ha z dużymi murowanymi budynkami. Młode pokolenie zintegrowało się z kolegami wywodzącymi się z rodzin przybyłych tu z okolic Wilna, Nowogródka, Nowego Sącza, Tarnopola, bądź z Francji. W powiecie Bolesławiec osiedliła się 60-tysięczna grupa Polaków z Bośni.

Mam prośbę do mieszkańców gminy Rakszawa. Otóż gromadzę informacje o życiu na kolonii Łopuszna-Suchodół i o losach żyjących tam ludzi. Szczególnie brak mi wiadomości o tych, którzy nie zostali wywiezieni na Syberię. Wiem, że wielu zginęło z rąk UPA, a niektórzy zdołali uciec. Jeśli żyją jeszcze, bądź ich rodziny i mogą mi pomóc, proszę o kontakt. Z serdecznym pozdrowieniem

Szczepan Napora
Nagórnik 24
58-575 Bolków
woj. Jelenia Góra

Przedłożony program naprawy RZPW został zaakceptowany przez Wojewodę Rzeszowskiego 14.06.1993 r. i rozliczany będzie co kwartał.

Program naprawy zawiera szczegółowy biznes plan na 1993 i 1994r. Ujęto w nim kluczowe przedsięwzięcia jakie przedsiębiorstwo powinno podjąć dla utrzymania swej konkurencyjności na rynku.

Podstawowe zmiany to:

- zbudowanie solidnych, przewidywalnych relacji z dłużnikami i wierzycielami, zwracając szczególną uwagę na obecne źródła finansowania mając na uwadze lepsze warunki kredytowania,
- określenie nowej, obciążalnej struktury produktów, zawierającej wprowadzenie nowych produktów, nowej strategii sprzedaży i marketingu, oraz niezbędnych wewnętrznych zmian dla wsparcia tego procesu,
- wdrożenie nowej struktury organizacyjnej przedsiębiorstwa, jak również nowego systemu informacji i kontroli kosztów, który pozwoli dyrekcji na zintensyfikowanie głównych źródeł zysków i kosztów,
- zaadaptowanie planu opartego na przyszłej strukturze produktów określających sprzedaż i zakup środków trwałych w celu maksymalizacji wydajności maszyn i pracowników oraz pozyskania środków,
- poszukiwanie źródeł zmniejszenia kosztów, skupiając się na zagadnieniach poziomu zatrudnienia, utrzymania środków trwałych, amortyzacji i czynności zakupu.

Do realizacji tych celów niezbędne jest:

- lepsze zarządzanie ludźmi i rozwój polityki personalnej,
- zmniejszenie przerostów i racjonalizacja zatrudnienia,
- reorganizacja działu zbytu i wzmocnienie tworzonej komórki ds. marketingu i sprzedaży,
- zmieniony system księgowy- wprowadzenie komputeryzacji.

Struktura organizacyjna opracowana została w 3 wersjach. Zakłada się ograniczenie ilości komórek organizacyjnych, a także pionów w zależności od dokonanej restrukturyzacji majątku /sprzedaży, wynajęcia, przekazania czy utworzenia spółek/.

Dokonane zmiany struktury organizacyjnej mają na celu:

- zwiększenie kompetencji i samodzielności komórek,
- uzyskanie poprawy sprawności zarządzania,
- poprawę przepływu informacji i systemu komunikowania poziomego i pionowego umożliwiającego sprawne koordynowanie i kierowanie,
- uproszczenie procedur działania dróg obiegu dokumentów i informacji, wzorów formularzy,
- lepsze wykorzystanie osób.

Również plan finansowy na 1993r. opracowany został w 3 wariantach, /I realistyczny, II pesymistyczny, III optymistyczny/ w zależności od występującej sytuacji finansowej, struktury produkcji i ilości sprzedaży, możliwości uzyskania kredytu i restrukturyzacji majątku.

Założenia do rachunku wyników na 1994r. uwzględnią oprócz danych przyjętych do poszczególnych wariantów także uwarunkowania zewnętrzne wynikające z wprowadzenia "Paktu o przedsiębiorstwach" między innymi zniesienie dywidendy /podatku od środków trwałych/.

W ramach przekształcenia przedsiębiorstwa rozważana jest spółka Skarbu Państwa i pracowników, spółka z wierzycielami i bankami jak też podział przedsiębiorstwa i utworzenie spółek.

Forma przekształcenia uzależniona będzie od restrukturyzacji finansowej /odciążenia przedsiębiorstwa/ oraz od uregulowań prawnych jakie przyjęte będą w kraju w "Pakcie o przedsiębiorstwach", a także od sprzedaży czy przekazania w ramach kompensaty niektórych obiektów zakładowych.

Celem opracowanego programu jest doprowadzenie do stanu odzyskania płynności finansowej przedsiębiorstwa, wyjście z zapaści finansowej i stworzenie perspektyw do utworzenia przedsiębiorstwa prywatnego zajmującego się tylko produkcją tkanin zgrzebnych i czesankowych oraz ich sprzedaży.

Jeżeli zamierzenia ujęte w programie nie napotkają na przeszkody, zyskają aprobatę załogi /czego należy życzyć/ to działalność firmy może na początku przyszłego roku przynosić zyski.

/B.B./

OGŁOSZENIA

RAKSZAWSKIE ZAKŁADY PRZEMYSŁU WĘGLIANEGO
w Rakszawie

Dział Transportu i Zaopatrzenia- oferuje
u s ł u g i w zakresie:

- naprawy samochodów
 - malowania samochodów
- p r z e w o z y
- autobusem
 - samochodem "Star"- furgon
 - samochodami "Żuk" i "Nysa"
 - ciągnikiem z beczkownozem do wywozu fekalii, przyczepą skrzyniową i kłonicową /dłuzycą/
 - przewozy materiałów niebezpiecznych

ceny konkurencyjne

Zgłoszenia przyjmuje Dział Transportu i
Zaopatrzenia, tel. 61-521 wew. 278

RAKSZAWSKIE ZAKŁADY PRZEMYSŁU WĘGLIANEGO
w Rakszawie

Dział Głównego Mechanika

o f e r u j e

usługi w zakresie:

- wypożyczanie sprzętu mechaniczno- budowlanego
- prace zlecone na maszynach do obróbki skrawaniem

Zgłoszenia przyjmuje Dział Głównego Mecha-
nika, tel. 61-521 wew. 272

RAKSZAWSKIE ZAKŁADY PRZEMYSŁU WĘGLIANEGO
w Rakszawie

Dział Głównego Energetyka

o i e r u j e

usługi w zakresie:

- oczyszczania przywiezionych ścieków
- hydrauliczne drobne remonty np. spawanie bojlerów
- laboratorium energetyczne wykonuje: analizy ścieków, badania fizykochemiczne wody, oznaczenia wartości opałowej węgla /zawartości siarki, popiołu, wilgotności/
- wypożyczanie nagrzewnic
- wypożyczanie sprężarki
- sprzedaż wody technologicznej do celów budowlanych.

ceny konkurencyjne

Informacje: tel. 61-521 wew.260

xx

Miesięcznik Społeczno- Kulturalnego Towarzystwa
Przyjaciół Rakszawy.

Redaguje zespół w składzie: Bogumiła Babiarez, Tadeusz Babiarez, Andrzej Bardjan, Władysław Bole-
sławski, Teresa Drabicka, Maria Gaska, Jan Jabło-
ński, Stanisław Kosakowski, ks Wiesław Opaliński,
ks Marian Podolec, Tadeusz Stybel, Stanisław Wał-
czyk oraz Samorząd Uczniowski ZSW w Rakszawie.
Redaktor naczelny: Andrzej Bardjan- tel. 61-287
Skład i opr. techn: Stanisław Wańczyk i Stanisław
Kosakowski

Korekta: Andrzej Bardjan i Maria Gaska
Prac. Obsługi Technicznej: Kazimierz Zaba

Wydawca: Urząd Gminy w Rakszawie.

Adres Redakcji: 37-111 Rakszawa 371/16

Nakład: 500+20 egz.

Druk: Urząd Gminy w Rakszawie.

Wieś małopolska w latach 1930- 35 przestaje być zaciszna i spokojna. Chłopi doprowadzeni do nieznannej od czasów wojny nędzy poczuli się radykalizować i upominać o godniejsze warunki życia. Wincenty Witos- słynny obrońca interesów wsi zdecydował się na "mocne uderzenie". "Słów było już dość- powiedział- czas uderzyć w czynów stal. Jeżeli strona przeciwna używa w stosunku do nas gwałtu, to musimy się bronić środkami takimi, jakich używa w stosunku do nas przeciwnik". Hasła, które Witos formułował znajdowały coraz szerszy rezonans, m.in. w Rakszawie, która w tym czasie była mocno rozpolitykowana. Do Rakszawy Witos przyjeżdżał dwukrotnie: 5 czerwca 1932 i 18 czerwca 1933r.

Podczas I wiecu chłopskiego w Rakszawie, który odbył 5 czerwca 1932 zgromadziło się ok. 20.000 chłopów z powiatów: łańcuckiego, rzeszowskiego, jarosławskiego, kolbuszowskiego a nawet mościckiego. "Piast"- tygodnik polityczno-społeczny w numerze 1932/25 tak opisuje to wydarzenie:

Na powitanie Witos'a i gości wyjechała banderia w liczbie 300 koni i 98 rowerzystów. Powitanie nastąpiło w gminie Woli Bliższej. Przemówienie powitalne wygłosił b. poseł Sobek. Po powitaniu i złożeniu raportów przez dowodzących drużynami komendantów Witos zajął miejsce na wozie zaprzęgniętym w cztery siewsze, ustrojone w zieleń i kwiecie. Po chwili długi pochód, ciągnący się 3 km. ruszył ku Rakszawie. Wzdłuż całej drogi stały tłumy witające okrzykami Witos'a. Wzruszający był moment, gdy w lesie kawaleria chłopska zaśpiewała pieśń. Ludność Rakszawy witała Witos'a przy triumfalnej bramie nad którą był umieszczony napis: WITAJ WODZU LUDU. W imieniu gminy Rakszawa Witos'a powitał przewodniczący Koła Ludowego p. Antoni Dec, oświadczając że cała Rakszawa z drzeniem serca oczekiwała na jego przyjazd. Po powitaniu, które odbyło się przy Domu Ludowym, cały pochód ruszył w stronę kościoła, gdzie miało odbyć się poświęcenie sztandaru ludowego. Obrzędu poświęcenia dokonał Ks. Jan Bazan- tymczasowy administrator parafii. On też wygłosił okolicznościowe kazanie. Po nabożeństwie, na skrzyżowaniu dróg, odbyła się defilada banderii, poczem przy dźwiękach orkiestry rakszawskiej cały pochód ruszył w kierunku fabryki włókienniczej. Na miejscu wiecu obrano błonia, obejmujące kilkanaście mórg poza fabryką. Wiec rozpoczęto od wbijania pamiątkowych gwoździ oraz wpisywania się do księgi pamiątkowej. Następnie, na wcześniej przygotowaną, wielką trybunę wszedł Witos. Z miejsca porwał zebrane tłumy. Mówił o powodach upadku Polski i o tym kto ponosi za to winę. Nawiązując do poświęcenia sztandaru mówił, że ma on być symbolem walki o prawa obywatelskie i konstytucyjne. Przemówienie było wiele razy przerywane gromkimi oklaskami. Po przemówieniu Witos'a przemawiał jeszcze b. poseł Gruszcza oraz b. poseł Pieniążek. Poseł Gruszcza mówił o przyczynach i sprawcach zubożenia ludności a poseł Pieniążek przedstawił opozycyjne rezolucje, które zostały powitane i przyjęte długo niemilknięcymi

18 czerwca 1933. Wiec w Rakszawie k. Łafcuta

oklaskami. Dla odzwierciedlenia właściwych nastrojów panujących w tym regionie Małopolski, trzeba stwierdzić, że na wiecu nie brakło ani jednej gminy z powiatu łańcuckiego. Z Brzozy Stadnickiej przyszło czwórkami 730 ludzi, z Handzlówki ludowcy przybyli ze sztandarem i orkiestrą, podobnie z Markowej, chłopci z Wysokiej przyszli w mundurach straży pożarnej.

II chłopski wiec w Rakszawie został zorganizowany w dniu 18 czerwca 1933. Ten wiec wypadł jeszcze bardziej imponująco. W tym samym miejscu tzn. na błoniach za fabryką, zebrało się tym razem ok. 40.000 osób. Wiec miał charakter bardzo uroczysty. Witos obchodził w tym dniu 25-lecie pracy parlamentarnej. Wszystkie przemówienia nawiązywały do tej rocznicy. Prezes Koła Ludowego w Rakszawie p. Antoni Dec powiedział: "Rakszawa jest bardzo szczęśliwa, że właśnie jej przynadł zaszczyt święcenia 25-lecia pracy parlamentarnej przyjaciela i obrońcy chłopów". Życzenia jubileuszowe złożyły między innymi: Eleonora Bałutówna i Rozalia Różańska z Brzozy Stadnickiej, które recytowały piękne wiersze oraz dziewczęta z Żołyni, które na tę okazję ubrały się w piękne czerwone, plisowane spodniczki i aksamitne gorseciki, przyozdobione złotymi blaskami.

Tym razem ani Witos ani uczestnicy wiecu nie byli w kościele, ponieważ na błoniach został ustawiony piękny polowy ołtarz przy którym została odprawiona msza św. Obok ołtarza została ustawiona mównica przystrojona w zieleń i kwiaty oraz różne sztandary, wśród których wyróżniał się poświęcony rok wcześniej sztandar ludowy z Oriem i M. B. Częstochowską. Mszę św. odprawił Ks. Katecheta Józef Lech a kazanie wygłosił Ks. Władysław Bachota- miejscowy proboszcz. Kazanie było bardzo głoębokie i zawierało wiele akcentów patriotycznych. Zebrani nagrodzili kaznodzieję gromkimi oklaskami.

Inaczej ocenili kazanie władze sanacyjne. Następnego dnia Ksiądz został aresztowany, wywieziony z Rakszawy do której już więcej nie dane mu było powrócić. Wraz z Księdzem zostali aresztowani: Wincenty Biały, Sąg Jan i Piekiło Władysław.

Po zakończeniu nabożeństwa rozpoczęła się akademia, w czasie której przemawiali m.in. senator Jachowicz, posłowie Brodacki, Madejczyk, Pawłowski, Pluta, Sobek. W imieniu powiatu przeworskiego przemawiał prezes Zarządu Powiatowego Cwynar, w imieniu Powiatu strzyżowskiego inż. Wawszkiewicz, w imieniu młodzieży- Folta. Wzruszającym momentem było uchwalenie rezolucji czyli żądań skierowanych pod adresem Rządu. Podczas rezolucji wszyscy zgromadzeni trzymali podniesione ręce do góry, jak do przysięgi.

Oba wiece, które starałem się w miarę dokładnie odtworzyć w oparciu o informacje uzyskane od osób, które pamiętają tamte czasy a także w oparciu o zapiski odnalezione w tygodniku społeczno-politycznym "Piast", zasługują na utrwalenie w pamięci potomnych. Proponuję utworzenie Komitetu Pamięci Witos'a, którego celem byłoby postawienie skromnego pomnika lub obelisku w miejscu, gdzie stała trybuna z której przemawiał Witos. Wydaje się, że nie jest to miejsce, w którym aktualnie rosną drzewa ogrodzone płotkiem. Bardzo proszę starszych mieszkańców Rakszawy, uczestników wspomnianych wieców, aby wskazali dokładnie miejsce, w którym ustawione były ołtarz i mównica.

Ks. Wiesław Opaliński

OGŁOSZENIA

RAKSZAŃSKIE ZAŁĄDZY PRZEMYSŁU WĘGLIANEGO
w Rakszawie

z a p r s z a j ą

do sklepu zakładowego mieszczącego się w biurowcu na parterze- na o k a z y j n e zakupy a t r a k c y j n y c h tkanin typu "TROPİK" pochodzących z zapasów magazynowych po obniżonej cenie 15 tys. zł. za metr bieżący.

SPRAWY GMINY

WYNIKI CZYTELNICZE GMINNEJ BIBLIOTEKI
PUBLICZNEJ W RAKSZAWIE za 1992 r.

W roku 1992 zostało zarejestrowanych ogółem -
1451 czytelników, w tym:

- GBP 1230
- Węgliska 118
- Wydrze 103

Większość czytelników to dzieci do lat 14 /38%/
oraz młodzież ucząca się /62%/. Drugą większą grupę
czytelników stanowią robotnicy /25% i rolnicy
/10%/. Liczba czytelników na 100 mieszkańców wy-
nosiła 24,7.

W 1992 roku wypożyczono ogółem 30.542 woluminy,
w tym:

- literatura piękna dla dzieci - 10.232
- literatura piękna dla dorosłych - 15.102
- literatura popularnonaukowa - 5.208

Poszczególne biblioteki uzyskały następującą
liczbę wypożyczeń:

- GBP Rakszawa 20.924
- Węgliska 2.366
- Wydrze 7.252

Struktura wypożyczeń w 1992r. kształtowała się
następująco:

- literatura piękna dla dzieci 33%
- literatura piękna dla dorosłych 49%
- literatura popularnonaukowa 17%

Jak z tego wynika najbardziej poczytna jest li-
teratura piękna dla dorosłych i dzieci, natomiast
literatura popularnonaukowa cieszy się mniejszym
zainteresowaniem wśród czytelników.

Liczba wypożyczeń na 1 czytelnika wynosi - 21

Liczba wypożyczeń na 100 mieszkańc. wynosi - 520

Wypożyczenia na 1 wolumin wynosi - 1.

W 1992r. zakupiono 820 woluminów na łączną kwo-
tę: 20.966.750 zł.

Poszczególne biblioteki otrzymały następującą
ilość książek:

- GBP Rakszawa 559
- Węgliska 76
- Wydrze 82

Zakup nowych książek na 100 mieszkańców = 14

Księgozbiór w woluminach na koniec 1992r. wyno-
sił ogółem: 29.790 w tym:

- GBP Rakszawa 19.030
- Węgliska 5.466
- Wydrze 5.294

Liczba książek na 100 mieszkańców wynosi - 507.

W ramach działalności informacyjnej bibliotek
udzielono w 1992r. 300 informacji, udostępniono
na miejscu w czytelni 3764 woluminy.

Oprócz działalności informacyjnej biblioteki pro-
wadzą działalność oświatową polegającą na organi-
zowaniu wystawek książkowych związanych z kalendar-
zem rocznic literackich i państwowych, wieczorów
bajek dla dzieci oraz przeglądów nowości.

/W.B./

XX

AGRO - SPRAWY

1/. W dniach 27-28.VI. organizowane są w Bogu -
chwale Dni Otwartych Drzwi. Organizatorzy przewi-
dują zwiedzanie wystaw oraz możliwości zakupu kwia-
tów, środków do produkcji, możliwości uzyskania
fachowej porady we wszystkich sprawach z dziedzi-
ny rolnictwa.

2/. Wiosenna susza spowodowała mały pobór magne-
zu i innych składników pokarmowych z gleby.
Obecnie można te niedobory zlikwidować poprzez za-
stosowanie oprysków zbóż, ziemniaków itp.

Należy zakupić Agrosol 2 dla zbóż, Agrosol B dla
buraków, Ekoolon dla ziemniaków.

Magnez zwiększa plony do 8%.

Nasza gmina szczególnie uboga jest w magnez, stąd
należy starać się o wszechstronne stosowanie: wa-
pna nawozowego, płynów i mikronawozów.

3/. Browar "Van-Pur" w Rakszawie sprzedaje mto
dla trzody chlewnej, drożdże dla bydła i owiec!

Zaleca się skarmianie zwierząt po ich przysto-
sowaniu się do tych tanich i dobrych pasz.

Jerzy Hozer

TEMATYKA BEZROBOCIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ W RAKSZAWIE .

W nawiązaniu do tematyki bezrobocia i opieki
społecznej na terenie gminy podaje się informację
o zatrudnieniu pracowników interwencyjnych i pra-
cowników robot publicznych w r.1992 i 1993.

Średnioroczne zatrudnienie pracowników interwen-
cyjnych w r.1992 wyniosło 15 osób.

W poszczególnych miesiącach przedstawiało się to
następująco: m-c styczeń-3 prac., luty-1, marzec-22,
kwiecień-31, maj-31, czerwiec-24, lipiec-17, sier-
pień-15, wrzesień-15, październik-10, listopad-10,
grudzień-11.

Refundacja płac pracowników interwencyjnych przez
Rejonowe Biuro Pracy w Leżajsku

wyniosła: 205.406.000,-zł

Rejonowego Biura Pracy

w łączocie: 7.246.700,-zł

ogółem: 212.652.700,-zł

z tego: do prac przy:

budowie remizy OSP 53.947.300,-zł

telefonizacji gminy 16.028.600,-zł

gazyfikacji 67.957.900,-zł

remontach dróg 19.590.300,-zł

melioracji 8.794.700,-zł

szkoły 39.078.200,-zł

pracownik UG /geodetka/ 7.246.700,-zł

ogółem: 212.652.700,-zł

Pracownicy do robót publicznych byli zatrudnieni
od m-ca października po 20 osób miesięcznie. War-
tość płac zrefundowanych przez:

Rejonowe Biuro Pracy w Leżajsku

wyniosła: 165.365.400,-zł

z tego: budowa remizy OSP 67.832.900,-zł

gazyfikacja 24.486.100,-zł

budowa i remont dróg 73.046.400,-zł

W pierwszym kwartale 1993r. zatrudnionych było
11 pracowników interwencyjnych miesięcznie, wszys-
cy w szkołach. Wartość płac refundowanych przez
Rej. Biuro Pracy w Leżajsku wyniosła 55.688.800,-

Pracowników robót publicznych zatrudnionych jest
20 osób miesięcznie, wartość płac refundowanych
przez Rej. Biuro Pracy w Leżajsku

wyniosła: 174.639.400,-

z tego: budowa remizy OSP 87.319.700,-

budowa i remont dróg 87.319.700,-

/Wł. B./

XX

INFORMACJA Z DZIAŁALNOŚCI GMINNEJ BIBLIOTEKI

PUBLICZNEJ W RAKSZAWIE W 1992 r.

Główne zadania i cele realizowane przez biblio-
teki na terenie gminy to wzbogacenie zbiorów, za-
pewnienie szerokiego dostępu do książki, popula-
ryzacja i udostępnianie książek, działalność oś-
wiatowo-informacyjna.

Sieć bibliotek publicznych Gminy Rakszawa obej-
muje Bibliotekę Gminną w Rakszawie i dwie Filie
Biblioteczne w Węgliskach i w Wydrzu.

Biblioteka Gminna zajmuje 2 pomieszczenia w Bu-
dynku Urzędu Gminy o łącznej powierzchni 92 m²,
w tym Oddział dla Dzieci zajmuje pomieszczenie o
powierzchni 12 m². Filia Biblioteczna w Węgliskach
zajmuje 1 pomieszczenie 32 m² w Budynku Strażaka.
Filia Biblioteczna Wydrze mieści się w domu pry-
watnym i zajmuje 1 pomieszczenie o powierzchni 22m².

W Gminnej Bibliotece Publicznej zatrudnionych
jest ogółem 6 osób, w tym 4 pracownice merytory-
czne i dwie pracownice obsługi. Zatrudnienie w po-
szczególnych bibliotekach jest następujące:

- GBP Rakszawa: 2 pracownice na stanowiskach me-
rytorycznych z wykształceniem średnim biblio-
tekerskim na pełnym etacie oraz 2 pracownice
obsługi, księgową na 1/4 etatu i sprzątaczką
na 1/3 etatu.

- Filia Węgliska: 1 osoba z wykształceniem śred-
nim ogólnokształcącym zatrudniona na 1/3 etatu.

- Filia Wydrze: 1 osoba z wykształceniem podsta-
wowym zatrudniona na 1/2 etatu.

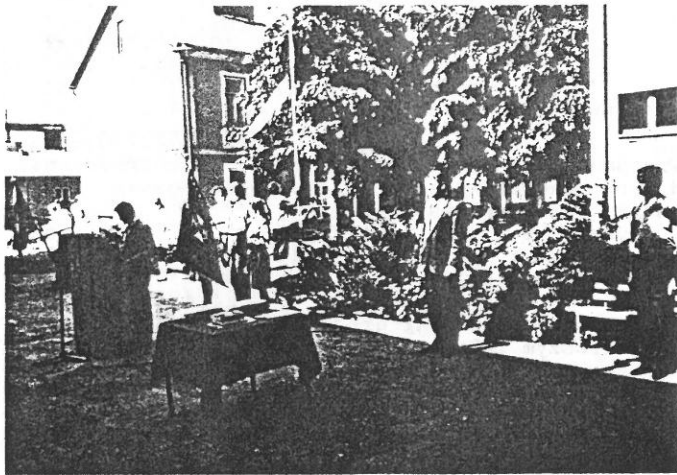
/W.B./

W dniu 9 czerwca 1993 roku w Zespole Szkół Włókienniczych pożegnano 161 absolwentów /147 dziewcząt i 14 chłopców/.

Technikum mechaniczne o specjalności maszyny i urządzenia przemysłu włókienniczego o 5 letnim cyklu nauczania ukończyło 14 absolwentów, w tym 1 absolwentka, zaś 5 letnie technikum tkackie 18 dziewcząt i. Technikum Odzieżowe w specjalnościach krawiectwo lekkie i krawiectwo ciężkie o 4 letnim cyklu kształcenia ukończyło 163 dziewcząt i 2 chłopców. Po raz pierwszy w historii szkoły pożegnano pierwszy rocznik absolventek, które odbyły naukę w 3 letnim technikum na podbudowie ZSZ w specjalności krawiectwo lekkie w liczbie 25 dziewcząt.

W bieżącym roku szkolnym spośród pięciu klas technikum dopuszczono do egzaminu dojrzałości 161 uczniów. Na egzamin zgłosiło się 159. Egzamin złożyło z wynikiem pozytywnym 152 absolwentów.

Podczas uroczystego apelu wręczono świadectwo z wyróżnieniem następującym absolwentom:

Klasa V tkacz/mechanik, wych. Jan Majczak

1. Perzowska Anna

Klasa III krawiectwo lekkie na podbudowie ZSZ
wych. mgr inż. Krystyna Przybyło

2. Baj Anna

3. Kozioł Stanisława

4. Kuraś Kazimiera

5. Sudoł Janina

6. Wołoch Alina

Klasa IV-A krawiectwo lekkie, wych. mgr Danuta Dudek

7. Kozdra Lidia

8. Kamińska Agata

9. Burek Irena

10. Kępa Agnieszka

Klasa IV-B krawiectwo lekkie, wych. mgr Teresa Drabicka

11. Szylar Bożena

12. Majkut Monika

13. Grochala Joanna

14. Pyra Barbara

15. Walczyna Agnieszka

Klasa IV krawiectwo ciężkie, wych. mgr Janina Bardjan

16. Szczyrba Renata

w Rakszawskim Teatrze Szkolnym kierowniczka p. Zenona Turska wyróżniła Agnieszka Dołęga. Opiekun SKS mgr Jan Jabłoński wyróżnił za działalność sportową następujące absolwentki:

a/ za wielokrotne zdobywanie mistrzostwa województwa w piłce ręcznej dziewcząt:

1. Wołoch Alina

2. Baj Anna

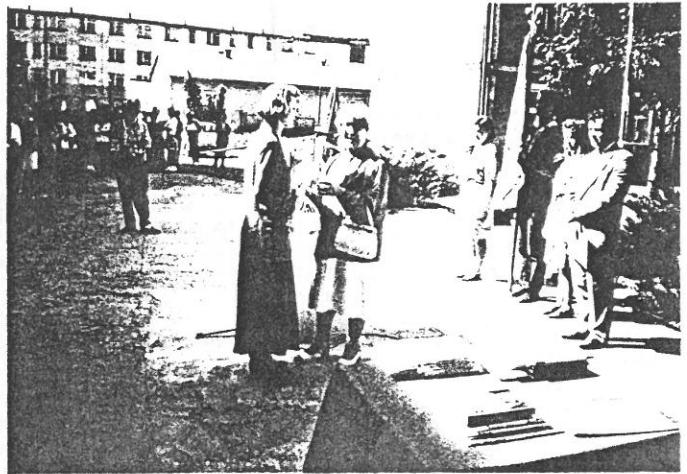
3. Świeczak Jolanta

b/ za reprezentowanie szkoły w wojewódzkich biegach przełajowych:

1. Oleksak Wioletta

2. Witalec Agnieszka

3. Skóra Katarzyna

c/ za wyniki uzyskiwane w sportach pozorniczych:

1. Kuca Zenon

2. Noworol Wiesław

3. Skoczylas Marek

4. Kuszał Marian

5. Cisek Małgorzata

6. Panek Agata

Uroczysty apel zakończono przyjęciem przyrzeczenia absolwentów.

/A.E./

D Z I A Ł A L N O Ś Ć

SAMORZĄDU UCZNIOWSKIEGO w Z S W

w RAKSZAWIE w r. szk. 1992/93.

W roku szkolnym 1992/93 SU pracował pod opieką mgr Marii G. ski w następującym składzie:

Marek Poterek

Wioletta Szczecina

Tomasz Naróg

Mariusz Świątoniowski

SU jest organizacją mającą na celu koordynowanie działalności innych organizacji młodzieżowych działających na terenie szkoły, takich jak: ZHP, Młodzieżowa Rada Internatu czy SKS oraz reprezentowanie interesów młodzieży przed Radą Pedagogiczną.

Reprezentanci młodzieży dbali również o wystrój wewnętrzny szkoły poprzez wykonywanie okolicznościowych gazetek.

Organizacja młodzieżowa jaką jest SU prowadziła wykaz uczęszczania młodzieży na zajęcia lekcyjne i praktycznej nauki zawodu.

Impreza, organizacja której SU zajmuje się od kilku już lat, była uroczystość z okazji Dnia Kobiet.

W latach poprzednich główną atrakcją tego święta były wybory Najpiękniejszej Dziewczyny Szkoły. W tym roku role odwróciły się. W jury zasiadły panie, a na "wybiegu" pojawili się chłopcy. Wybory "Kochasia" - bo taki tytuł otrzymał wybrany pan - zostały przygotowane przez niestrudzoną kierowniczkę Teatru Szkolnego p. Zenonę Turską.

Po wyborach odbył się turniej wzorowany na telewizyjnym programie "Koło Fortuny", gdzie skład jury mógł wykazać się zdolnością odgadnięcia haseł oraz zostały rozlosowane drobne upominki. Cała impreza odbyła się pod patronatem Dyrekcji ZSW.

SU w roku szkolnym 1992/93 zajmował się również działalnością charytatywną. Została zorganizowana dyskoteka, z której wpływy zostały przeznaczone na potrzeby Domu Dziecka w Ślōcinie koło Rzeszowa.

SU w czasie swojej pracy był wspomagany finansowo ze strony Komitetu Rodzicielskiego, za co serdecznie sponsorom dziękujemy.

SU.

SPORT W GMINIE

S P O R T M A S O W Y
W ZESPOLE SZKOŁ WŁÓKIENNICZYCH W ROKU
SZKOLNYM 1992 / 93 .

We wszystkich typach szkół sport powinien być uprawiany dla zdrowia a uczniowie winni dbać o swoją sprawność fizyczną i powinni zachęcać innych do jego uprawiania. Szczególne znaczenie dla jego popularyzacji mają krajowe "Dni Kultury i Sportu", posiadające już swoją tradycję, zgodnie z którą rozpoczynają się od 15 maja i trwają do końca roku szkolnego. Zgodnie z zaleceniami Ministerstwa Edukacji Narodowej oraz Zarządu Głównego Szkolnego Związku Sportowego okres ten powinien stanowić okazję do prezentacji sprawności dzieci i młodzieży i dorobku pracy pozalekcyjnej w dziedzinie kultury i sportu. W okresie tym szkoły organizują szkolne i międzyszkolne oraz środowiskowe imprezy kulturalno-sportowe, szczególnie zaś "Dni Święta Sportu Szkolnego", mistrzostwa szkoły itd.

W Zespole Szkół Włókienniczych w bieżącym roku szkolnym w ramach Szkolnych Igrzysk Sportowych odbyły się zawody o mistrzostwo szkoły w następujących dyscyplinach sportu:

I. Dla dziewcząt: piłka siatkowa, piłka ręczna, koszykówka, lekka atletyka i biegi przełajowe.

II. Dla chłopców: piłka siatkowa, piłka ręczna, koszykówka, biegi przełajowe i piłka nożna.

I. Dziewczeta.

Udział poszczególnych klas w grach zespołowych w tym roku szkolnym był na zasadzie dobrowolności i podobnie start w konkurencjach indywidualnych, jednak zajęte miejsca i wywalczone pozycje wpływały na ocenę z wychowania fizycznego.

W mistrzostwach szkoły w piłce siatkowej wystartowało 13 klas w 3 kategoriach wiekowych /1- V i IV klasy, 2- III klasy, 3- II i I klasy/ grające w poszczególnych grupach, a następnie w finałach. Udział w rozgrywkach wzięło ok. 95 uczennic i rozegrano 16 meczy. Mistrzostwo szkoły wywalczyła klasa III TOI, dalej II TOC i III TOC.

W zawodach o mistrzostwo szkoły w piłce ręcznej startowało na podobnych zasadach jak w siatkówce 9 klas, czyli łącznie ok. 75 uczennic, rozegrano 8 meczy wyłaniając następujących zwycięzców: III TOI, II TOC, i II T/Z.

W koszykówce rywalizowało 7 klas /ok. 50 uczennic/, rozegrano 9 spotkań wyłaniając zwycięskie klasy: II TOC, III t/tmr i II T/M.

W jesiennych biegach przełajowych wzięło udział ok. 509 uczennic co stanowi około 59% stanu szkoły /w ZSW jest ok. 865 dziewcząt/.

Zawody w lekkiej atletyce obejmowały 4 dyscypliny sportu dla najlepszych z różnych klas:

- pchnięcie kulą- udział 11 dziewcząt
- bieg na 60 m - udział 24 uczennic
- skok w dal - udział 21 dziewcząt
- bieg na 800 m - udział 9 dziewcząt

Łącznie w Szkolnych Igrzyskach Sportowych wzięło udział 285 uczennic co stanowi ok. 33% stanu szkoły.

II. Chłopcy.

W Technikum Włókienniczym w ZSW jest 4 oddziały chłopców / II T/M, III T/M, IV M i V T/M / oraz kilku uczniów w innych klasach, łącznie około 80 uczniów.

Rozgrywkami objęte były wszystkie klasy, rywalizujące w grach zespołowych.

W koszykówce i w piłce siatkowej najlepszymi byli uczniowie z klasy IV M, dalej III T/M i II T/M. Do rozegrania zostały finały w piłce ręcznej i piłce nożnej.

Nauczyciele wychowania fizycznego w Szkole Włókienniczej: p. Barbara Kuźniar, p. Barbara Rzemien, p. Marek Piechuta, p. Marek Kwarcianny, którzy przez cały rok szkolny organizowali turnieje i zawody dokonaj oceny i wytypują najbardziej usportowioną klasę oraz najlepszych sportowców biorąc pod uwagę wszystkie wyniki.

W dniu zakończenia nauki na uroczystym apelu została ogłoszona wyniki, najlepsi otrzymają dyplomy, nagrody i odpowiedni wpis na świadectwa.

Gratulujemy najlepszym młodym sportowcom i życzymy sukcesów w zawodach wyższych szczebli.

/opr. J. Jabłoński/

XX

ZUCHY Z TRÓJMI Z W Y C I R Z A J A !

Znaczący sukces odniosły zuchy ze Szkoły Podstawowej Nr 3 w Rakszawie zdobywając tytuł Mistrzów - skiej Gromady Zuchowej. Zuchy zdobyły go wygrywając współzawodnictwo między gromadami zuchowymi Hufca Łącut, który obejmuje swym zasięgiem także Sokołów i Leżajsk. Takich gromad w Hufcu jest ponad 60. Tym większe jest zatem osiągnięcie 51 Gromady "Leśne Skrzaty", że zwyciężyły z gromadami wywodzącymi się z dużych szkół. Gromada liczy obecnie ponad 30 chłopców i dziewczynek z klas I - IV, czyli prawie połowę uczniów z tych klas. Opiekunem, a zarazem drużynowym jest nauczyciel Mariusz Stanio, który zdobył już stopień instruktorski - przewodnik.

"Prowadzę gromadę drugi rok- mowi drużynowy- i już w ubiegłym roku zdobyliśmy tytuł wicemistrza - wskiej Gromady, a w tym postawiłem sobie za cel zdobycie tytułu mistrzowskiego. Osiągnąłem to, przy okazji zwyciężając we współzawodnictwie punktowym, co bardzo i mnie i zuchy ucieszyło. Jak zacięta była rywalizacja niech świadczy fakt, że wyprzedziliśmy gromadę z Leżajaska o 2 punkty /my-118, oni-116/. Myślę, że zwycięstwo to zachęci zuchy do jeszcze efektywniejszej pracy. Szkoda tylko, że w tym roku odejdą zuchy z IV klasy, kończą już wiek zucha, a są to wyróżniające się dziewczynki: Aneta Cisek, Kasia Cisło, Aneta Nazarko, Ania Szeliga, Ewelina Tryniecka i Jadzia Wilczek. Oczywiście zaraz za nimi idą następni, lecz nie sposób wymienić wszystkich.

Chciałbym podziękować wszystkim tym, którzy pomagają mi w prowadzeniu gromady, czyli Komendzie Hufca Łącut, pani dyrektor Elżbiecie Suszek, która pozwala nam "urzędować" w szkole, samym zuchom i ich rodzicom.

Zdaję sobie sprawę, że dla wielu ludzi harcerstwo kojarzy się z polityczną przybudówką PZPR, sam pamiętam czasy HSPS /Harcerska Służba Polsce Socjalistycznej/. Ale stwierdzam z całą odpowiedzialnością, że to przeszłość i obecnie ZHP realizuje tylko zadania statutowe, poszerzone z konieczności o działalność gospodarczą.

Nie wszyscy to zrozumieli, stąd nastąpił rozłam wewnątrz związku, odłączyło się ZHR i inne organizacje. Mam tylko nadzieję, że jednak Wszyscy zrozumieją, iż tylko wspólnie można coś osiągnąć. Dla tego marzy mi się w przyszłości integracja ruchu harcerskiego w całej Rakszawie, a może i gminie. Mamy tu drużyny starszoharcerskie /przy ZSW/, drużyny harcerskie i gromady zuchowe. Wspólne ogniska, rajdy, biwaki pomogą odnaleźć wspólny język, a przy tym doskonale można się bawić.

Wspomniałem o działalności gospodarczej Hufca. Komenda organizuje letni i zimowy wypoczynek /obozy, kolonie, stanice/, wynajmuje autokar. My też na mniejszą skalę zarabiamy- zbieramy butelki, sprzedajemy znicze, książki, widokówki. Dzięki temu nie musimy zbierać od zuchów pieniędzy na wyjazd. W tym roku, podobnie jak w ubiegłym, organizują stanice. Jest to coś pośredniego między obozem a kolonią. Stanica będzie w Tarnawce, tygodniowy pobyt kosztuje 200 000 zł.

Co najbardziej mnie cieszy w tej pracy? Przede wszystkim zapał i chęć dzieci do pracy w gromadzie. Udało nam się pokazać na zewnątrz m.in. przygotowaliśmy mszę w dniu św. Jerzego, który jest naszym patronem. przy okazji składam serdeczne podziękowania ks. dziekanowi Wiesławowi Opalińskiemu za tak serdeczne i ciepłe przyjęcie nas w kościele.

Doprowadziliśmy do porządku przystanek PKS. Nie jest to dużo, ale zuchy są małe i liczy się każda rzecz. Nauczyły się rozkładać namiot 10-cio osobowy, uczyć się śpiewać, a także innych pożytecznych rzeczy. Przede wszystkim jednak uczą się przestrzegać Prawa Zucha. Zresztą najlepiej same to powie - dzą:

/dalszy ciąg na str. 10/

100-lecie ZSW

/dalszy ciąg ze str. 1/

przez oddział Zarządu Głównego ZNP pod hasłem "Człowiek przyjaźni i praca" odbył się w Łańcucie. Tam też czynna była wystawa prac plastycznych nauczycieli.

Natomiast wszyscy uczestnicy przeglądu w liczbie ok. 450 osób wraz z przedstawicielami Kuratoriów z Krosna, Przemyśla, Tarnobrzega i Rzeszowa spotkali się w hali sportowej ZSW w Rakszawie na uroczystej kolacji.

W szkole też organizowane były konferencje metodyczne dla nauczycieli z rejonu łańcuckiego.

W czasie tych zebrań lekcje pokazowe dla nauczycieli prowadzili:

- z języka polskiego- mgr Maria Matuszek,
- z języka rosyjskiego- mgr Janina Bardjan,
- z matematyki- mgr Kazimiera Hnat.

Na przełomie lat 70 i 80 w okresie kilku kolejnych wakacji młodzież uczestniczyła w pracy OHP m.in. w Olkuszu i Strzyżowie, pracując na koloniach wuchowych, obozach, uczestnicząc w operacji Bieszczady 40, wszędzie zostawiając po sobie jeśli nie trwały ślad to przynajmniej dobre wspomnienie.

Rok 1980 zapisał się wyraźniej w Historii szkoły nie tylko z racji wydarzeń jakie dojrzały i wybuchy w naszym kraju.

Otóż w styczniu tego roku odbyła się pierwsza, więc historyczna studniówka dla technikum młodzieżowego. Wzięły w niej udział 3 klasy: technikum tkackiego, dzielnickiego i odzieżowego, a w 3 miesiące później pierwsza matura.

Do egzaminu dojrzałości przystąpiło 91 uczniów. Znało maturę 84 uczniów w technikum dziennym i 28 w technikum wieczorowym.

Najlepsi absolwenci skierowani na studia bez egzaminu wstępnego to:

- Jozefa Pudło V Tech.tk.- Polt.Łódź Filia B.-B.
- Danuta Martyna V Tech.tk.- " " " " "
- Katarzyna Jawor V Tech.tk.- " " " " "
- Halina Ulma IV TO - Polit. Łódź
- Irena Cisek V Dz. - Polit. Łódź-Filia B.B.
- Zofia Jarosz V Dz. - UJ Krakow Socjologia
- Maria Puczkowska V Dz. - UJ Krakow Socjologia

W tym też roku pracownia polonistyczna urządzona przez ówczesnego z-cę dyrektora mgr Andrzeja Barujana zajęła II miejsce w konkursie wojewódzkim.

/dalszy ciąg w następnym numerze/

XX

INFORMACJA O KREDYTACH I LOKATACH

W BS ŻOŁYŃIA

Bank Spółdzielczy w Żołyńi prowadzi działalność usługową w oparciu o środki własne oraz pozyskane od klientów.

Bank oferuje oprocentowanie depozytów:

- płatne na każde żądanie- 8%
- na rachunkach bieżących- 5%
- na rachunkach rozliczeniowo-oszczędnościowych-12%
- lokaty terminowe-3 miesięczne- 28%
- lokaty terminowe-6 miesięczne- 33%
- lokaty terminowe-12 miesięczne- 39%

Bank stosuje kwartalną kapitalizację odsetek.

Prowadzi kredyty komercyjno- obrotowe.

Oprocentowanie uzależnione jest od terminu spłaty:

- do 3 miesięcy- 43%
- do 12 miesięcy- 49%
- powyżej 12 miesięcy- 52%

Bank pobiera jednorazowe prowizje od przyznanego kredytu w/g obowiązującej taryfy po podpisaniu umowy kredytowej.

Warunkiem udzielenia kredytu jest:

- posiadanie zdolności kredytowej
- zabezpieczenie zwrotności kredytu wraz z odsetkami.

Oprocentowanie depozytów i kredytów obowiązuje w/g zmiennej stopy procentowej i podawane jest w komunikatach umieszczonych w lokalu Banku.

Grażyna Maślanka

ZUCHY Z TRÓJKI Z W Y C I Ę Ż A J A !

/dalszy ciąg ze str. 9/

- Nie spodziewaliśmy się, że zostaniemy gromadą mistrzowską. Bardzo się cieszymy, że należymy do tej gromady. Z przyjemnością chodzimy na zbiórki wuchowe, na których jest bardzo wesoło i przyjemnie.

Kończąc już zachęcam wszystkich młodych czytelników, przyjdźcie, spróbujcie, zobaczą. Dla każdego jest miejsce, a można przeżyć wspaniałe chwile, emocjonujące przygody, a przy tym świetnie się bawić.

Kończąc wuchowym pozdrowieniem. Czuj!

druż. Mariusz Stanio

**Najtańsze usługi
kserograficzne
Urząd Gminy pok.nr 8**

K R Z Y Ż Ó W K A

1	2		3		4		5	X	6	X
X		X		X		X	7			
8						X		X		X
X		X		X	9					
10		11				X		X		X
	X		X	X	12					13
14						X		X	X	
	X		X	X	15					
16						X		X	X	

POZIOMO: 1- grzbietowa część pancerza żółwia, 7- sterta, stos, 8- szukał okulary, 9- dawniej japoński namiestnik wojskowy, 10- średn. wędrowny aktor, świątek, 12- syn Zeusa i Antiopei, 14- miasto w Kolorado, 15- słynne wzgórze we Włoszech zdobyte podczas II wojny świat. przez II Korpus Strzelców Karpackich, 16- np. miedzioryt.

PIKOWO: 2- wchodzi w skład materiału budulcowego wszystkich białek, 3- z rodziny jaszczurek, 4- gramatyk grecki, uczeń Arystofanesa, 5- dorsz wysuszony na powietrzu, 6- słynny śpiewak włoski, 10- wyspa na M. Egejskim, 11- odlegał banowi, 13- gaz szlachetny.

Rozwiązanie krzyżówki /wystarczy podać wyrazy zaczynające się literą A/ prosimy nadsyłać do dnia 10 lipca na adres redakcji:

37-111 Rakszawa 371/16

/STAW/

Za prawidłowe rozwiązanie krzyżówki z nr. 14 RA nagrody książkowe wylosowały następujące osoby:

1. Małdalena Grzesik 37-111 Rakszawa 326/2
 2. Tomasz Buszta 37-111 Rakszawa 1475
- Gratulujemy! Nagrody wysyłamy pocztą.